

движи се по плата. И затова, когато нѣкой казватъ, че животътъ се измѣнилъ, азъ разбирамъ слѣдното: животътъ не се е измѣнилъ, но измѣнила се е само материята, която се измѣрва, която се организира чрѣзъ живота; измѣнятъ се мислитѣ, които се проявяватъ чрѣзъ живота; измѣнятъ се чувствата, които се изразяватъ чрѣзъ живота. Защото, въ дадения случай всѣка мисль, всѣко чувство, това сж елементи на единъ по-висшъ животъ.

Христосъ казва: „Азъ имъ давамъ животъ и то прѣизобилно“. Каквъ животъ? Обикновенъ животъ ли? Нима жабата не дава животъ на своитѣ жабчета? Нима птицата не дава животъ на своитѣ малки птиченца? Нима вълкътъ не дава животъ на своитѣ малки вълченца? Нима червеятъ не дава животъ на своитѣ малки червейчета? Тѣ даватъ животъ, но има степени въ живота. Истината е, че човѣкъ трѣбва да познава живота. Съврѣменнитѣ хора още не сж се натъкнали на истинскитѣ прояви въ живота. Това, което съврѣменнитѣ хора наричатъ животъ, това е още прѣдсловие на истинския животъ. Ако въ вашата градина се влива една рѣка пълна съ тиня, нима това е вода? Тамъ има вода, но пълна съ тиня. Тази вода, съ своитѣ утайки по-скоро ще внесе разлагане, смъртъ, отколкото животъ. Съврѣменнитѣ органически животъ, съ хората се хвалятъ който е животъ пълненъ само съ тиня, съ утайки и затова хората умиратъ, разлагатъ се. Материалниятъ животъ на хората азъ наричамъ „тинестия животъ“, съ който хората като се поливатъ, разлагатъ се и умиратъ на общо основание. И тогава